

PLUNGĖS IR RIETAVO KRĄSTO LAIKRAŠTIS

Laikraščio steigėjas ir leidėjas - UAB "VVARFF". Leidžiamas nuo 1994 metų kovo 11 d.

REDAKCIJOS ADRESAS

Vytauto g. 12, LT-5640 Plungė. Tel./faks. 8-218 72220.
El. paštas red.plunge@takas.lt

TECHNINIS SKYRIUS, ŽURNALISTAI

J.T.-Vaižganto g. 28a. Tel. 8-218 72215, 70055, 70056.
El. paštas red.plunge@takas.lt

PUNKTAS RIETAVE

G.Galinskas, Kvėdarnos g. 7, Rietavas. Tel./faks. 68220.

LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS PIRMADIENIAIS, TREČIADIENIAIS IR PENKTADIENIAIS

"PLUNGĖ" / NR. 93 (753) / 2001 08 10 / PENKTADIENIS

SUSITIKIMAI

Pakutuvėnuose - svečiai ne tik iš Lietuvos

Visą šią savaitę Pakutuvėnuose veikė Pranciškonų pasauliečių ordino ir pranciškoniškojo jaunimo stovykla, sukviesti daugybę žmonių iš visos šalies. Ir ne tik - paskaitas susirinkusiems skaitė lektorius iš Italijos Benedetto Lino.

Jolanta tebesirūpina bendruomene.
S.Narkaus nuotr.
Marija GRICUK

Priminsiu, kad Pranciškonų ordinas - tai viena iš katalikų bažnyčios dvasinių apraiškų ir jo pašaukimas toks pat - malda, brolystė ir Dievo skelbimas.

Tokia stovykla surengta pirmą kartą ir, atrodo, ne pas-

kutinį. Čia sutikome žmonių iš Mažeikių, Klaipėdos, Kauno ir Vilniaus. Kas privertė jus, metus visus darbus į šoną, sukarti keletą šimtų kilometrų ir mažai kam žinomus Pakutuvėnus? Kodėl taip atidžiai klausomasi Dievo žodžio paprastose kaimo bažnytelėse? Šito klausiau iš Plungės atvykusių Vandos Lukauskienės, Zinaidos Gusčienės, Stefos Daublienės, Jadvygos Anužienės, šeimų iš Vilniaus, Mažeikių. "Klausomės įdomių paskaitų, daug sužinome. Tačiau svarbiausia - čia jaučiama kažkokia ypatinga dvasia. Ji visur, ypač žmonių bendravime. Pasisemi viso to, ką sunku įvardyti žodžiais, nuslūgsta nedavę širdžiai ramybės sunkumai, ir vėl gali būti tvirtas," - maždaug taip sakė visi kalbinti į stovyklą atvykę žmonės.

Panašiai kalbėjo ir brolis Nerijus. Jis - Telsių vyskupijos brolijos ministras. Tai jo pareigos Pranciškonų ordine. Gyvenime Nerijus - dailus, gražiai nauaęs, išsilavinęs, turintis puikią šeimą jaunas žmogus. Ir tai dar ne viskas. Jis - vienos iš stambiausių Klaipėdos (o gal ir šalies) įmonės vadybininkų. Sutikite, darbas gana žemiškas. "Man, kaip ir kiekvienam,

duoti du keliai - eiti su Dievu arba be jo. Aš pasirinkau lengvesnįjį - eiti kartu su Dievu. Toks apsisprendimas man padeda ir sunkiame darbe, ir atsidūrus sudėtingose gyvenimiškose situacijose," - paprastai atsakė Nerijus.

Sunkūs keliai Dievo ir sielos ramybės link

Pakutuvėnuose aplankėme vėl šiais metais pradėjusios veikti "Susitaikymo sodybos" gyventojus. Priminsiu, jog čia laikinai įsikuria žmonės, norintys atsisakyti potraukio kvaišalams ir bandyti gyventi be jų. Žinoma, naivu būtų manyti, kad visiems pavyksta. Tačiau vienas kitas išgelbėtas gyvenimas, vienas kitas pakilęs iš narkotikų liūno - tikras stebuklas. Beje, šiemet bendruomenė parašė projektą Valstybinei jaunimo reikalų tarybai ir, laimėjo konkursą. Bendruomenei skirta 10 tūkst. litų.

Nusišypsojo laimė sutikti seną pažįstamą Jolantą.

Esu rašiusi, kad Jolanta kadaise buvo tikra didmiesčio gyventoja. Gimė ir užaugo Vilniuje. Didelio miesto vilionės, o dabar jau tampantys epidemija narkotikai trumpam sugavo merginą į savo pinkles. Jolanta dabar Dievo dovana laiko prieš kelerius metus atsitiktinę pažintį su pranciškonais, kuri pakeitė jos gyvenimą iš esmės. "Tuomet giliai ir visiems laikams įstrigo išgirsti žodžiai, kad mes visi esame pirkti Kristaus krauju ir mūsų kūne gyvena Kristus. Vadinausi, aš negaliu nuodyti savo kūno, turiu jį gerbti. Dievas juk neturi realių rankų, kojų, gera gali daryti tik per žmones, ir jis pasirinko mane. Todėl dabar mano pareiga padėti kitiems. Daugelis mus giria - koikius gerus darbus jūs darote.

Bet mes niekuo dėti, tai Dievas mūsų rankomis jus atlieka," - sakė Jolanta. Beje, mergina dabar mokosi Kretingos šv. Antano religijų institute prie Kauno Vytauto Didžiojo universiteto teologijos fakulteto.

Bendruomenės "Susitaikymo sodyba" vadovas šiuo metu yra Kretingos pranciškonų vienuolyno vienuolis trisdešimtmetis Kostas. Duobėtas ir sunkus buvo uostamiesčio vaikino kelias Dievo ir savo sielos ramybės link. Heroino, nuo kurio buvo priklausomas ilgus šešerius metus, nebevartoja jau ketverius. Teko išverti įvairias būsenas. Fiziologinė priklausomybė nuo kvaišalų dingsta po poros savaitių, nustoja "laužyti" kūną. "Pati sunkiausia - psichologinė priklausomybė. Nusprendęs mesti, turi užsidaryti nuo visuomenės, draugų, tai trunka apie pusantų metų. Visa tai ištvėręs (nors priklausomybė lieka visam gyvenimui), gali save vadinti nevartojančiu kvaišalų narkomanu. Po to man reikėjo galvoti - kokią pasirinkti gyvenimo kelią, ir aš nutariau jį pašvęsti Dievui," - ramiai, tiesiai žiūrėdamas į akis pasakojo Kostas. Šiuo metu bendruomenėje gyvena ir išsigelbėjimo ieško 12 žmonių.

Klupusius ir kėlusius, tačiau turėjusius ryžto tegu ir trumpam pasakyti "ne" svaičgalams, galima pavadinti drąsiais žmonėmis. Ir palinkėti, kad to ryžto užtektų ilgam.

O atsisveikinant su bendruomenės bei Pranciškonų pasauliečių ordino stovyklos nariais, norėtuši, kad kiekvienas čia atrastų po mažytį stebuklą sau ir, žinoma, ramybės sielai bei trokštamos tolesnės kelionės su Dievu.

Paskaita Pakutuvėnų bažnyčioje.

S.Narkaus nuotr.